

AR VISOS VELYKINĖS GEROS?

/ 31 /

'elykinė išpažintis yra ypatinga išpažintis. Pirmiausia ji yra ne tik išpažintis, bet drąge ir Bažnyčios įsakymo išpildymas, o antra, daugeliui ji būna vienintelė išpažintis metuose ir reikalinga ypatingai gero atlikimo. Bet velykinė, kaip jau žinote, paprastai atliekama labai nepalenkiomās išpažinčiai atlikti aplinkybomis: tik prie progos ir labai skubotai. Kunigai, paprastai, neturi laiko jų žmoniškai išklaudyti, o penitentai nespairsrenka sau tinkamamio. Dėl to kyla klausimas, ar visos velykinės yra geros? Jeigu daugelis jų nebegali žmoniškai atlikti ir gerai neatlieka, reikia labai susirupinti ir pasistengti, kad bent tos vienintelės išpažintys būtų geros.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Kaip sakiau, velykinės išpažintys atliekamos nepalenkiomis sąlygomis išpažinčiai atlikti ir dėl to yra pavojus, kad jos atliekamos blogai. Kuo tas teigimas remis-

mas? Velykinės išpažintis žmonės atlikinėja paprastai per rekolekcijas, Verbosė, did. eštadienį ar Velykų naktį. Tai jau nuė senė nusistovėję visų spsileidėlių jai atlikti terminai. Išskyrus rekolekcijas, kitomis čia suminėtomis dienomis ar valandomis jos žmoniškai ir neįmanomos atlikti. Pirmiausias laikas. Rekolekcijos tam tyčia skirtas laikas ir velykinė galima būtų atlikti gerai. Tuo metu yra daugiau kunigų, ne viena diena.

Bet praktiškai nei kunigų padėjimas, nei dienų pagausėjimas daug kuo reikalo nepagerina. Kaip paprastai iki sumos kunigai sėdi beveik tušti – nėra ko klausyti. Žmonės į bažnyčią sueina apie 11- 12 val. Jeigu tik du kunigai, vienas išėina Mišių laikyti, kitas gali būti sutrukdytas interesentų /kaip paprastai tau atveža krikštyti ir kaip gi nešleisi! / ar pamokslėliui rengtis ir išpažinčių klausyti nebėra kam. Ko klausyti būtų, bet nebėra kam. Jeigu ir lieka vienas nuodėmklausis, ką jis padarys, kai penitentų pora ar trejetas šintų prie trijų klausyklių. Po sumos žmonės skuba namon ir kas liko be išpažinties, būna labai nepatenkintas ir, esant reikalui, nei nebelaukia prieiti. Bet ir tokie spūstis pasidaro vieną dieną, pav. sekmadienį, o kitas dvi ar vieną dieną švilpeuk po tuščią ~~klausyklių~~ bažnyčią. Kai ne rekolekcijos, o koks nors Verbų sekmadienis, did. ketvirtsdienis ar šeštadienis ar pats velyknaktis, dar blogiau. Tada kunigas paprastai būna tik vienas, o ir tam pačiam viskas pasidaryti ir sudėtingas ilgokas pamaldas aticelebruoti, ir pamokslą pasakyti, ir interesentus atleisti. O penitentai vel tautėina tik prieš pačia pamaldas, kada reikia eiti jų laikyti. Žmonės stovi, nervinasi, stovi, o kunigas nemažiau jaudinasi, bet kas daryti? Aš turi kantrybės, palaukia iki galo ir šiaip tą tai tą pareigą atlieka, o kas neturi kantrybės ar dėl ko negali, taip ir palieka.

Suprantama, kad visi nori paskubinti. Kunigas ką čia paskubins: klauso, kol penitentės kalba. Nebent išrišimą duoda sutrum-pinta formule. Bet penitentai labai nori paskubinti ir to siekia. Jie tuojuo rodo nekantrumo, jeigu kunigas juos prie klausyklos langelio sulauko minutę ilgiau, negu

Dėl to kunigas tiesiog prievartaujamas greitai juos atleidinėti į nieką nesigilindamas. Kas pats bijo Dievo už beisią atsakomybę, nevertai kitiems atleidinėti nuodėmes, tas tokio spaudimo nepaiso ir jam nepasiduoda; toks geriau mažiau išklauso, bet gerai išklauso, padėdamas penitentui išpažintį atlikti gerai. Kas yra silpnesnių nervų, kas mano, jog jis neatsakingas už penitento apsilėidimą ir ~~neatsakingas~~ visą atsakomybę manosi paliekas jam, nežiūrėdamas kaip jis tą išpažintį atliks, tas išrišimus davinėja po tris per minutę ir varo kaip mašina. Penitentai tokio nuodėmklausiu apsidžiaugia ir visi pas jį sugriūva. O velykinė? Ji palieka suvestinę. Joje nebesimato nei nuodėmių, nei gallesčio už jas, nei noro taisyti, o tik vienas skubėjimas prieiti prie langelio ir kuo greičiausiai nuo jo nueiti. Jeigu žmonės yra labai gerai išpažinčiai pasirengę visais atžvilgiais ir kunigui daugiau su jais nieko daryti nebereikia, kaip tik pasakyti "duodu išrišimą" ir jį duoti, tai dar galima klausyti išpažinčių ir pagreitintais tempais: žmogaus pasirengimas geras, kunigo išrišimas tikras - išpažintis gera. Bet tokių dabar beveik nėra. Ypač iš visokių metinių ir daugiametinių kategorijų. Jis ateina tokioje dvasios būklėje, kad beklausent jų išpažinties, negalima jiems nepadėti ir dėl to labai ir save ir juos prilaikyti nuo skubaus išpažinties atlikimo. Šiaip, kam gi ji beatlikinėti, jeigu ir ta pati blogai atlikinėti? Paigi, ir dėl laiko pasirinkimo velykinei išpažinčiai atlikti, ir dėl jei labai silpno arba jokio pasirinkimo ir dėl pačios išpažinties labai skuboto ir dėl to netikusio

Bet ne vien dėl to, jos yra blogos. "e-
 be pirmus metus esu kunigaudamas pastebė-
 jęs, kaip velykines savo išpažinties žmonės
 stengiasi atlikinėti ne pas savo kleboną, o
 pas svečią kunigą. Ir nemanykite, kad tik
 dėl šviežumo, dėl to kad savas kunigas nusi-
 bodo, o dėl kitų sumetimų ie labai negerų.
 Seniau buvo velykines išpažinties kortelės
 ir jos pereidavo per klebono rankas, jis
 jas išdešindavo, jis jas ir surinkdavo. Pada
 buvo šiokis tokia kontrolė. Dabar šito ne-
 bėra. Kunigas tegali kontroliuoti tik tada,
 kada to panori pats tikintysis, žinoma, jei
 jam rūpi savo išganymas. Kadangi liko dar
 kai kam velykinė išpažintis, kurios dar ne-
 nori pamesti, nes žino, kad jau nebesivadins
 kateliku ir mirties atveju negalės būti net
 suareliginėmis apeigomis palaidotas, tai
 daugelis pradeda ir su ja gudravoti. Šiaip
 ir taip, kunigas savuosius nors delinai pa-
 žįsta ir ne tik iš veido ar pagal pavardes,
 bet ir pagal jų išpažinties. Nors išpažin-
 ties paslaptis ji saisto ir niekam negali
 išduoti girdėtų nuodėmių, bet tikintysis,
 kuris eina, sakysim, pas savo kleboną išpa-
 žinties jau ne kartą, puikiausiai numano,
 kad jis jo dvas ios gyvenimą žino kaip nu-
 luptą: žino, kaip jis gyvena moterystėje ar
 už jos, žino kitus dalykus ir jam dėl to ima
 darytis nemalonu. Jeigu žmogus, kaip sa-
 kiau, težiūri tik savo sielos išganymo ir
 kunigą laiko čia sau Dievo duotu pagalbi-
 ninku geresniu būti, tai toks tą nemalonumą
 nugali ir dargi džiaugdamasis jo patarnavi-
 mą naudojasi. Bet yra nemaža dar tokių, ku-
 rie gerai gyventi nenori, o be š/ velykines
 būti irgi negėdžias: nenori, kad be bežny-
 čios palaidotų juos, dėl to ima gudrauti.

visada gali duoti išrašimą, kurį gauti jie nori ir spengiasi sau nepakenkdamai taip susitvarkyti, kad išrašymas velykinėse būtų gautas visada, o gyvenimas tekėtų po senovei nuodėmėje. Dėl to tokie pas savo kleboną ar kunigą velykinės nebėna. Jie nuėina pas sveėią. Sveėias gi tiek teėino, kiek jis jam pasako, o kai esant eilėms, jis ir prie geriausiuju noru negali juos paklausinėti ir sau pasiteiranti reikėtu, tai ~~įkama~~ šiems "numeris praėina": išrašimą gauna, nors metu metais gyvena neteisėtoje moterystėje ar užsiiminėje kitais negerais darbėiais. Ir namiėkis tegali tik tokiems "atgailotojams" davinėti švenėiausiąjį, nes nuo to priėmimo jis ju sulaukyti negali, nors žino, kad jį priima šventvagiėkai. ~~Kak~~ Kai nusistėbi, kaip gali taip atsitikti, sveėias paprastai atsako: "O kas kę gali žinoti?" ir tikrai, kas kę gali žinoti, kas ėis daro suktybes, jeigu ir nuodėmklausis yra apėaunamas. ~~Man~~ daėnai būdavo labai liūdna tokiems atvejais, kada aiėkiai numanau, dēl ko žmonės eina tokioms išpėzinties ir daro šventvagystes, o pats turiu jiems duoti dar priėmti ir ~~šventvagiėkas~~ šventvagiėkas Komunijas, bet kę aė galėčiau padėryti? Nieko, nors maėiau, kaip atliktos tariamos velykinės juos vedė staėiai į pragero gelmes, kada jos iš tiesu turėjo juos iš tenai traukti.

Maėigi, velykinės ne visos yra geros ir dangun veda. Didelė ju dalis dēl įvairiu aplinkybiu yra blogos. Aė noriu dabar paklausti: kę mano tie, kurie tokias jas padaro ir taip atlieka? Kam tada jie dar ju bėeina?

Bet aė manau, jog visi tai daro iš blogos valios. Daugelis padaro iš žioplumo. Bet koks gi skirtumas, dēl ko einama prageran, norėdami ar nenorėdami, jeigu yra tikra, kad tenai einame? Jokio. Dēl to reikia

labai gerai pagalvoti ir visa padaryti, kad
mūsų velykinės būtų tik geros. Daigi, pa-
sirinkime joms tinkamą laiką, stenkimės
gerai ir kiek geriau patys pasiręgti, o ko
nesugebame patys padaryti, leiskime sąži-
ningam ir mums gero norinčiam nuodėmian-
sini papildyti neragindami ir nespausdami
jo skubėti mums duoti išrišimą ir greičiau
paleisti nuo klausyklos. Gerai atlikime sa-
vo velykines išpažintis. Amen.

1967.2.28